

Висновки. Існує нестача живого спілкування у студентства в сучасних умовах дистанційної освіти. Ця потреба є однією з найбільш гострих. Найчастіше студентство обговорює свої труднощі з друзями, батьками та одногрупниками. Рідше – з викладачами, із бадді (так називають в НаУКМА старшокурсників, які допомагають першокурсникам увійти в університетський освітній простір) та із новоствореним Центром соціальної роботи, адаптації та підтримки студентства НаУКМА (САПС).

Яковенко О.В.

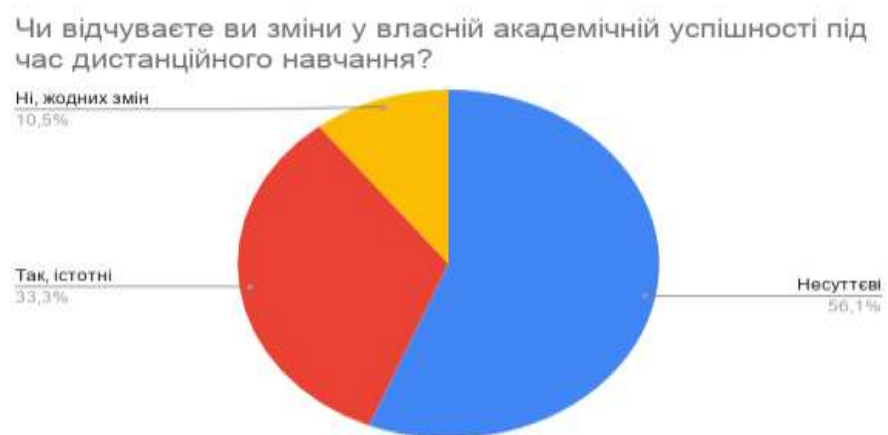
ПРОБЛЕМА УСПІШНОСТІ УЧБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Умови, котрі було вимушено впроваджено в Україні внаслідок пандемії COVID-19, а саме - національний карантин, правила соціального дистанціювання, безпосередньо вплинули не тільки на комунікативну складову життя населення, але й сформували стресову ситуацію вимушеної ізоляції та дистанціювання усіх сфер життя, що є нетиповим для нашого суспільства. Саме тому, величезна кількість людей зіткнулася із проблемами адаптації, самотності, депресії та емоційного вигорання внаслідок змін у типовому життєвому циклі.

Освітня сфера стала чи не найпершою ланкою, котру реформувала пандемія. Заклади освіти вищої освіти перейшли на дистанційний формат навчання. Зміни торкнулися як організації навчального процесу, так і форматів контролю та підсумкових атестацій.

Методика, за якою ми досліджували наших студентів-респондентів, була *анкета з академічної успішності*, розроблена нами, що містила в собі мету дослідити динаміку змін навчання до введення дистанційного навчання та після нього, а також визначення рівня суб'єктивного рівня задоволеності навчанням. Її результати продемонстровано на діаграмах.

Загалом, більшість респондентів відмітила несуттєві зміни у власній академічній успішності під час дистанційного навчання (56,1%), що відмічено на діаграмі 1. Це означає, що зміни, хоч не значні, але все ж таки відбулися. Це може бути коливання балів за результатами сесії, зміні ставлення до навчання чи брак інтерактивного навчання, до якого студенти звикли за типових академічних умов.

Діаграма 1. Результати дослідження суб'єктивного відчуття змін в академічній успішності до та після запровадження дистанційного навчання

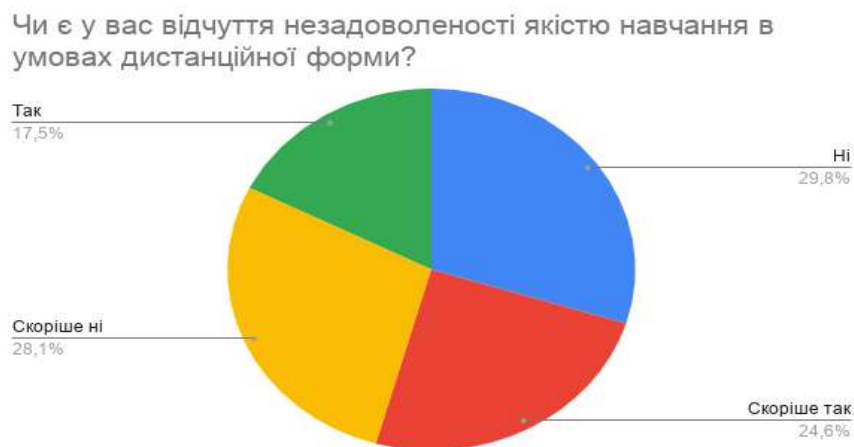

Діаграма 1 демонструє, що 33,3% студентів-старшокурсників відчували зміни у власній академічній діяльності і лише 10,5% не помітили жодних змін. Це свідчить про стабільність мотивації та академічної активності в цілому. Швидше за все, дані студенти звикли до навчання та “випрацювали” у себе звичку навчатися на результат. Можлива також і інша категорія людей, котрі не сформували в собі стійку звичку та мотивацію до навчання, а отже за умов дистанційного навчання стимулів змінювати ситуацію не з’явилося.

Цікаво, що серед опитаних студентів, котрі відмітили відсутність або незначні зміни в академічній успішності, майже в усіх змінився середній бал за сесію. Цікавою виявилася і динаміка цих змін. Майже у всіх з опитаних ми бачимо позитивну тенденцію та приріст у балах після запровадження карантину. Ми пов’язуємо це із більш комфортними умовами до самонавчання та організації академічної діяльності, а також, зниження рівня вимогливості в оцінюванні, адже справедливо зазначити, що зміни в академічній діяльності торкнулися не лише студентів, а й викладачів. Цілком природньо, що в умовах дистанційного навчання об’єктивність оцінювання є дуже відносною, адже викладач не може безпосередньо спостерігати за студентом, котрий виконує певне завдання. Однак, чимало студентів стали приділяти більше часу для навчання, звільнившись від необхідності витратити час на дорогу до університету.

Діаграма 3 демонструє нам різноманітне ставлення до якості навчання у київських ЗВО в умовах дистанційної освіти. Так, бачимо, що більшість респондентів все ж таки задоволені якістю навчання - 29.8% відповіли, що відчуття незадоволеності немає і 28.1%, що скоріше немає. Це, ймовірно, за все, люди, котрі звикли багато часу приділяти навчанню та самоосвіті, саме тому вони змогли адаптуватися до нових академічних умов найбільш ефективно. Майже половину респондентів складають ті, то незадоволені(а) (17,5%) або скоріше незадоволені(а) (24,6%) якістю

навчання за дистанційних умов. Це, скоріш за все, люди із екстернальним локусом-контролю, котрі краще працюють під зовнішнім контролем, котрим було складніше звикнути до нового формату навчання.

Діаграма 3. Результати опитування суб'єктивного відчуття задоволеністю навчання в умовах дистанційної освіти.

Але кожна проблема потребує вирішення, а отже й більш детального дослідження. Саме тому ми включили питання про те, що саме заважає академічній успішності респондентів в умовах дистанційної форми навчання.

Більшість із опитаних відмітили брак живого спілкування, мотивації, недостатню інтерактивність на заняттях як основні пункти-перепони їхній академічній діяльності. Виходячи з даних результатів, ми ще більше переконалися, що соціальний чинник є надважливим для академічної успішності, адже формат живого обговорення, дискусії, здорової конкуренції стимулюють студентів старших курсів відчувати себе більш залученими у процес. Академічна спільноті та важливість соціального оточення є беззаперечною умовою академічної успішності. Це в свою чергу формує адекватну мотивацію на успіх та збагачує особистість всесторонньо.